

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnia hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

**Raemond, Florimond de
Coloniae Agrippinae, 1655**

II. Schema ejus genethliacum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

sumus (a) Martius nomen ei fuit; Lotter vero cognomen, hoc enim ipse in prima ad Eckium epistola ponit. Alij Lauther appellant. Verum quia primum illud in Germanica lingua mali est omnino, ut quod Scurram, atque adeo nihil hominem significat; alterum vero numerum Antichristi, in Apocalypsi designatum, includit: Monachus hic noster, & turpitudinem & malum hujus & illius omen avertatur, Luther dici voluit, quod eadem lingua Putum soeat. Idem Mapichæos fecisse, ex Augustino discimus, (b) qui non ab antesignano suo Mane Manichæi ne scilicet Maria, id est, insania, nomine ei dedisse videretur (sed Mannichæi

appellari voluerunt, quasi facta voce è Madonna & Christo Fundo, quod scilicet doctrina ipsorum, quasi cœlestis ille cibus, è cœlo esset defusa. Sed nomen Lutherus mutare potuit; colorum tamen & suum quasi satum mutare non potuit. Non enim modo Latinum ipsius nomen (ut non sine mysterio cap. xxiii. lib. mei de Antichristo à me annotatum est) sed idem etiam Hebraicis, ut etiam Scriptæ, & gentis & qua illa prodidit, Græcis litteris concepta nomina (c) trasculenta illius bestiæ sub finem Mundi Dei filio sese opposituræ numerum representant, ut ex sequenti tabella apparet.

	η	η	ι	λ	λ		Summa					
	200	400	6	30	30		666					
λ	ο	υ	θ	ε	σ	α						
30	70	400	9	5	100	1	666					
σ	α	ξ	ε	ν	ε	τ						
200	1	60	70	50	5	10	666					
M	a	r	t	i	n.	L	a	u	t	e	r.	666
30	1	80	100	9	40	20	1	200	100	5	80	

Nec vero illud ratione carerit, quod nonnulli Mahometem & Lutherum in eundem ordinem reculerunt, non minus hunc quam illum Antichristi praecursorum esse existimantes. Utique enim infamem illum numerum, à cœlestium rerum Secretario in Apocalypsi (d) expressum, portat. Moscovitas vero ajunt Lutheranis & Picardis exprobrate solitos, Luther sua ipsorum lingua significare hominem seruum & crudelium: quæ quasi propria est. Aut scilicet nota:

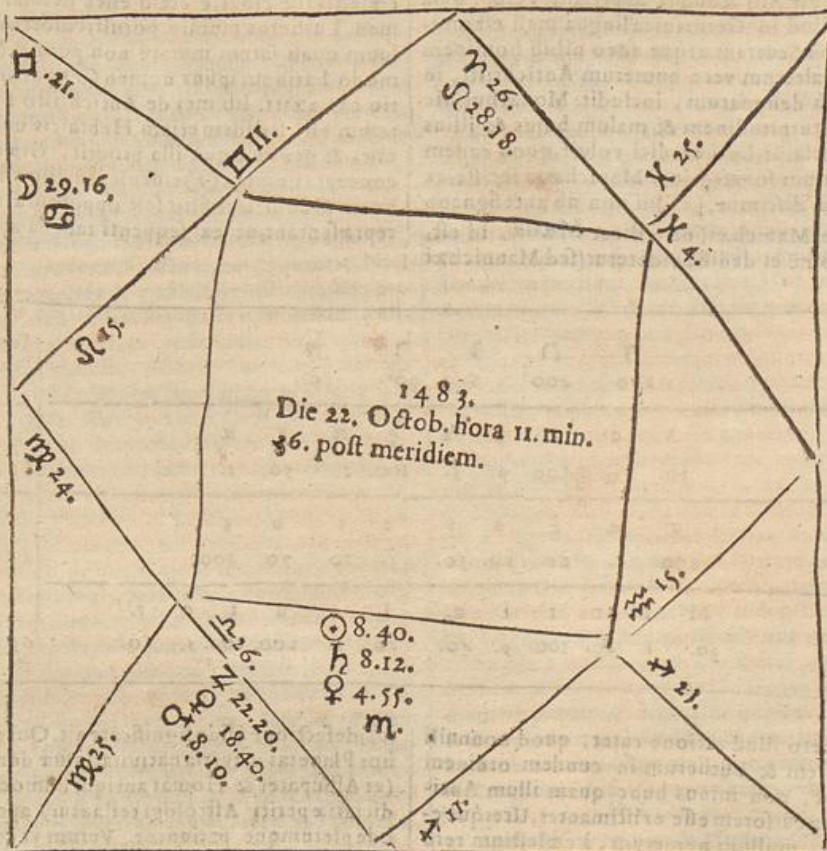
II. Junii agni nominis Astrologus, genethliacum nam hominibus hujus, libro III. describens, Mam & Jovem in tercia domo constitu-

tos; defectionē à fide significare ait. Qui enim duos hos Planetas in tercia nativitatis suæ domo habet, (vt Albupater & Homat antiqui ac modum & iudicatiæ periti Astrologi testantur) apostasiam à fide plerumque patiuntur. Verum ut curioso Lettori satis fiat, ecce tibi thema eius genethliacum, vti à lunctino est descriptum.

C. 3

FERNER

2. Coehleus Att. Lutheri anno 17. Sur. com. hist. anno 17. b Vide Cosal, Iles, bifi. Pont. 21. c Lib. de her. cap. 42. d lib. 18. contra Faust. c. 22. d. Genebr. lib. 4. Chron. fol. 713. e Apoc. 13.

Feruet mundus (ait Iunius Lib. 3.) huius schismate, quod quia Martem admixtum habet, & Caudam soluitur in seipso infinitaque reddit capita. (nota hic tot hereses ex una Lutherana exortas) ut si nihil aliud errorem conuincat multitudine ipsa opinionum ostendere tamen possit, cum veritas unanimum sit, plurimos necessario aberrare. Cardanus vero Lib. de cent. Genit. vbi de Lutheri natiuitate agit, Martem, inquit, Venerem & Iouem circa spicam Virginis in alterius hemisphaerij Meridiano coniungi, eique coniunctioni vim aliquam esse decre-

tam, sed sine sceptro quod omnes Planetæ in altero hemisphaerio existant, & Spica Virginis semper propositu suo Religioni velut moderetur. De cetero Solem & Saturnum cum stella Librae Australis in loco futurae magnæ coniunctionis, heres huius robur demonstrate, quam triplicitas illa iamdiu dominata sit: verum Sacrum Soli coniunctum per tantos motus, nullam ei promittere dignitatem.

III. Habet duorum de Lutheri natiuitate Astrologorum iudicium, de qua alij eadem fere senserunt;